

minder spannend is verlopen dan verleden week in Zürich, waar Tilden vijf sets nodig had om z'n landgenoot te slaan.

Geheel dit tournament is Big Bill dan ook schitterend op dreef geweest met verschillende momenten waarin hij z'n aloude grootmeesterschap terugvond of bevestigde.

Doordat Tilden vooral z'n baseline spel met wonderlijke backhand-cross-ground-strokes getrouw bleef, zag Hunter door tactisch oploopen kans van 2-5 tot 4-5 te komen. Toen maakte Tilden er een eind aan en scoorde hij zes games achtereen, zoodat hij in de tweede set met 5-0 voorkwam. Tot tweemaal toe heeft hij daarna 40-0 weten te serveeren, met z'n keiharde schot, dat je niet eens volgen kunt. Weer benut Hunter z'n snelle forehand of verschalkt hij Tilden, als deze 'n enkele maal zich naar het net laat verlokken. Met 6-2 en 6-3 haalt Tilden tenslotte den beker binnen.

De eenige
Nederlandsche
Zege.

Ze is tenslotte na 'n vinnigen strijd door het dubbel Bouwman-Rollin Couquerque op Canters-Kallmeyer veroverd. En dat terwijl de laatsten aanvankelijk met 3-0 voorstonden.

Toen kreeg mej. Bouman echter haar vroegere kracht terug en tegen het rotsvaste aaneengesloten Nederlandsche duo moesten de anderen het tenslotte opgeven. Hoeveel spanning er echter in die tweede set hing blijke uit de score: 1-0, 1-1, 2-1, 2-2, 2-3, 2-4, 3-4, 4-4, 5-4, 6-4.

Weer herstelde de lucht zich, toen Tilden-Hunter het court betraden om te komen winnen van Coen-Timmer.

Aanvankelijk gaat het te gemakkelijk, en als met 6-2 de eerste set wordt beëindigd heeft het er allen schijn van, dat het 'n ware inmaakpartij zal worden. De tweede set kenmerkt zich echter door 'n bijzondere ervaring van Timmers kant, die vooral aan het net spannende momenten verwekt. In de zesde game serveert Tilden weer 40-0 en even later komt de gelijkmaker. Coen, die sterk favoriet is, oogst veel succes door z'n keiharde services, die zelfs Tilden en Hunter te vlug zijn, of z'n ijverig najagen van scherp gesneden ballen, met dikwijls goede resultaten.

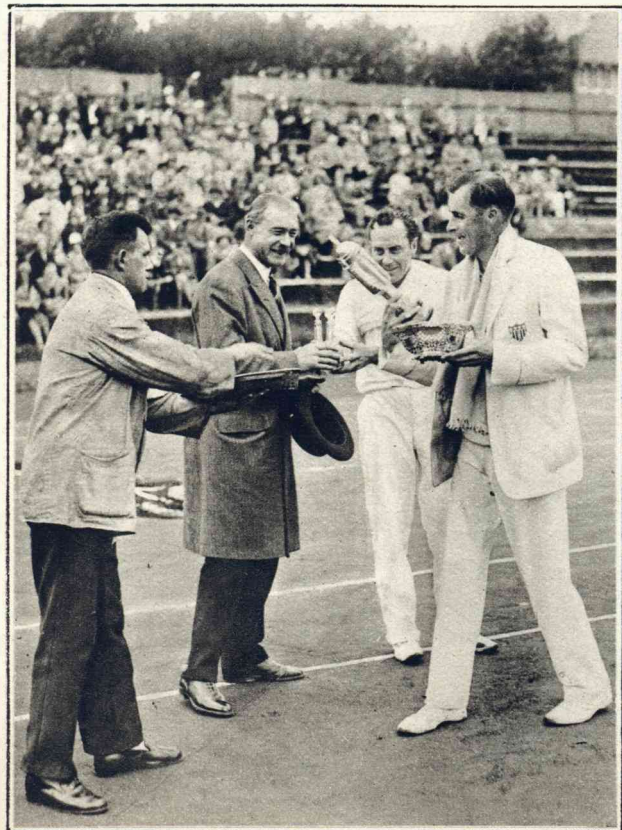
In de derde set wil Tilden blijkbaar alles of niets. Verschillende slagen, zooals 'n backhand-ground-stroke keihard langs de lijn, 'n formidabele forehand-drive eventjes over het net zijn adembenemende slagen. Te uitzonderlijk echter tusschen de vele missers, zoodat het tenslotte toch 5-5 wordt. Coen komt 40-15 voor, het wordt weer deuce, 'n smash van Timmer brengt advantage server en als het later advantage striker luidt, kogelt Tilden tusschen Timmer en Coen 6-5.

Tilden serveert! Voor het laatst. Voor het laatst wellicht op Noordwijk, in Nederland.

40-15!

Dan heeft 'n linesman het origineele idee, hem wegens foot-fault uit te schakelen. 'n Beweging van de hooge schouders, als: Is u niet

TILDEN, kampioen heeren-enkelspel, ontvangt zijn prijzen van den heer Broese van Groenau.

wel? De ander blijft er bij. 't Publiek schatert. Toch 'n kraan!

Tilden maakt aan de malligheid 'n eind en als het bord 7-5 aanwijst, ontvangen hij en Hunter 'n keurig zilveren scheepje en heel veel applaus.

De balans valt voor Nederland minder gunstig uit.

Wel heeft Timmer zich prachtig hersteld door het tot den halven eindstrijd te halen, maar tegen Danon en Mishu beteekent dat niet veel.

Beter bracht van Olst het er af, totdat hij na z'n vijf sets-zege op Nelmans door Coen met 6-2, 6-1 6-3 aan het lijntje werd gezet. In de heeren dubbel bleken Timmer-Coen 'n zeer sluitend en sympathiek dubbel, dat met de Egyptenaren wel het vurigste duo mocht heeten. De manier, waarop zij de zwaargewicht Amerikanen partij hebben gegeven, dwong eerbied af.

Dat mejuffrouw Canters het zoover heeft weten te brengen in de singles en in een zenuwachtige laatste set ten slotte bukken moest, blijft een te memoreeren feit.

Gelukkig dat mejuffrouw Bouman zich wist te herstellen en van de drie overwinningen, die we haar hadden toegedacht, tenminste één wist te redden.

Summa summarum, 'n pracht tennisweek, die in de beste orde is verlopen.

TILDEN

Op z'n kamer in het Grand Hotel stond de groote Amerikaan enkele oogenblikken aan ons af, terwijl hij inmiddels 'n nieuwe zending rackets keurde. 'n Viertal andere, waarvan de snaren blijkbaar met opzet geheel waren stuk gesneden, hadden afgedaan.

Natuurlijk vroegen we zijn indrukken over Coen, the Kid, den zeventienjarige, dien hij zoo aandachtig kon volgen van z'n hooge zitplaats op het aanwijzingsbord, waar Dick het toezicht had.

„Men doet verkeerd te meenen, dat ik z'n leermeester ben,” haastte Tilden zich te bekennen. „Alles wat hij bereikt, bereikt hij zelf.”

De Amerikaan!

Z'n bevindingen goot hij in de kernachtig geboetseerde moule: „Binnen vijf jaar wereldkampioen!”

En toen we het gietsel van z'n beide helften ont deden, zagen we Coen, de hoop van Tilden, als een- of twee en twintig-jarige de zwaar drukkende lauweren van het kampioenschap torsen!

Tragische roem, bevestigd in Tildens uitlating, dat hij het dit jaar nog eens op Wimbledon ging probeeren, o.a. in mixed met mevrouw Mallory.

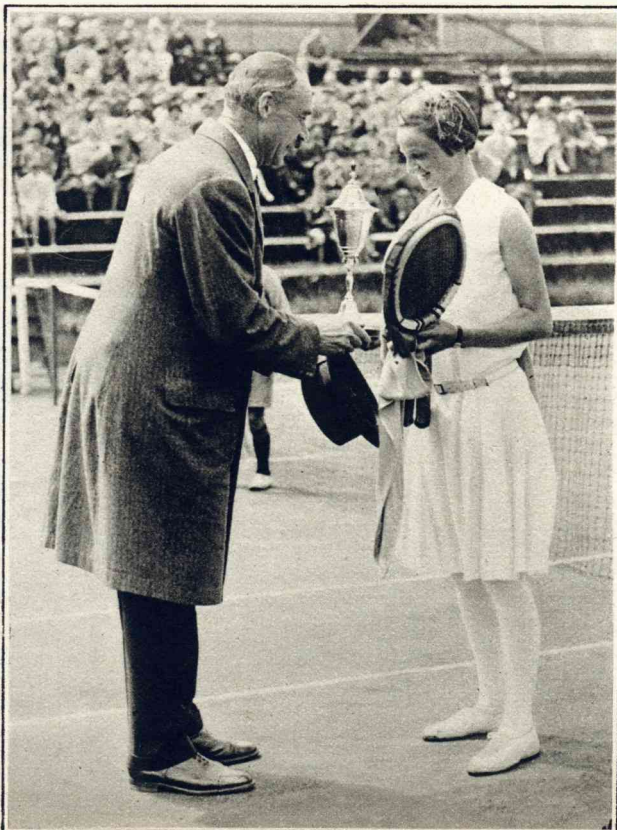
Onder het inpakken van twee stel Hollandsche klompen be-tuigde Tilden wel z'n groote voldoening over het verloop van dit uitstekend verzorgde tournament, doch tevens kwam hij zelf met de veronderstelling aandragen: Dat Noordwijk, Nederland, Europa hem wel nooit meer terug zouden zien.

De vermaarde ex-wereldkampioen schijnt er genoeg van te hebben.

De zeven en der-tigjarige ruimt de plaats voor Coen, die de belofte van 'n zeven-tienjarige jeugd en z'n gezelligen lach draagt.

Als 't voor 'tlaatst geweest is: het zij zoo Tilden.

Ditmaal was het nog gròt!

DE KAMPIOENE dames-enkelspel, mej. Sigart, neemt den gewonnen beker in ontvangst.